

ตะเกราหน้า

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Eriobotrya bengalensis* (Roxb.) Hook. f.
วงศ์ : ROSACEAE

ลำต้น :

ไม้ต้น สูงได้ถึง 10 เมตร

ใบ :

ใบเรียงเวียน รูปรีถึงรูปใบหอก ยาว 7–20 ซม. ขอบจักฟันเลื่อย
เรียบช่วงโคนใบ เส้นแขนงใบเรียงจรดขอบใบ

ดอก :

ช่อดอกแบบช่อแยกแขนง ออกที่ปลายกิ่ง ก้านช่อสั้น ใบประดับรูปใบหอก
ก้านดอกยาว 3–5 มม. ฐานดอกยาว 2–3 มม. กลีบเลี้ยง 5 กลีบ รูปไข่
ยาวประมาณ 1 มม. ติดทน ดอกสีขาว มี 5 กลีบ รูปไข่กลับกว้างเกือบกลม
ยาว 4–5 มม.

ผล :

ฐานดอกขยายเป็นผล รูปไข่ ยาว 1–1.5 ซม. มี 1–2 เมล็ด

ชื่ออื่น :

จำปัดง เซงเคง ปะองเทศ เมียด สีเสียดน้ำ ไล่ก๊วด

พบที่ป่าภีสถาน อินเดีย พม่า ภูมิภาคอินโดจีน คาบสมุทรมลายู สุมาตรา และบอร์เนียว ในไทย
พบทุกภาค ขึ้นตามป่าดิบแล้ง ป่าดิบชื้น และป่าดิบเขา ความสูงถึงประมาณ 1500 เมตร

อ้างอิง :

- <https://www.dnp.go.th/botany/mindexdictdetail.aspx?runno=2187>
- http://www.qsbg.org/database/Botanic_Book%20full%20option/search_detail.asp?botanic_id=1466

